

LÁ THƯ MỤC VỤ

“Hãy mang lấy ách của Ta và hãy học cùng Ta vì Ta hiền lành và khiêm nhường trong lòng. Vì ách của ta thì êm ái và gánh của Ta thì nhẹ nhàng”.

Không biết quý ông bà anh chị em nào đã phải bừa thay trâu chưa? Riêng tôi đã được ném mùi khi ở Kinh Làng Thứ 7 trong U-minh thượng. Lúc ấy vào mùa gieo mạ. Cả khu A của trại tù chỉ có hai con trâu thì đã bị trưng dụng vào việc đập bùn để làm gạch. Nên tù phải vào thể trâu bừa ruộng để gieo mạ. Mà kéo bừa thay trâu thì dĩ nhiên phải mang cái ách vào cổ. Ách vừa nặng vừa cứng đeo vào cổ thật không êm ái chút nào. Vậy mà Chúa Giêsu trong Phúc âm hôm nay lại mời gọi chúng ta hãy mang lấy ách của Ngài vì ách này êm ái.

Chữ êm ái trong tiếng Hy Lạp là chrēstos, có nghĩa là vừa vặn, khít khao. Ở Palestine ách cho bò được làm bằng gỗ. Người ta mang bò đến cho thợ mộc đo kích thước. Sau đó người thợ làm một cái ách tạm rồi khi người ta mang bò lại lần nữa để thử, người thợ mới cẩn thận đẽo gọt cho vừa vặn khít cỡ của cổ bò để khi kéo cày không làm trầy da của nó.

Có một câu chuyện huyền thoại kể rằng khi sống ẩn dật tại Nazaret, Chúa Giêsu là người làm ách cho bò nổi tiếng nhất vùng Galilêa, vì thế ai cũng đến đặt làm. Ngày xưa cũng như bây giờ các tiệm thường gắn bảng hiệu bên trên cửa chính; nên người ta nghĩ rằng bảng hiệu gắn trên cửa tiệm mộc của ông thợ mộc trẻ làng Nazaret có lẽ sẽ như sau: “Ách của tôi vừa vặn khít khao” (My yoke fits well).

Tuy chỉ là chuyện huyền thoại, nhưng nó nói lên một sự kiện là khi nói “ách của ta thì êm ái và gánh của ta thì nhẹ nhàng”, Chúa Giêsu đã dùng cái hình ảnh quen thuộc nơi xưởng mộc Nazaret trong những năm tháng lúc Ngài lao động nuôi Đức Mẹ thuở còn sống ẩn dật ở đó.

Khi nói “Ách Ta thì êm ái” là Chúa Giêsu muốn nói rằng *“Cuộc đời Ta trao cho con không phải là gánh nặng làm con trầy da tróc vẩy, nhưng nó đã được cẩn thận đẽo gọt để vừa vặn với kích thước của con”*. Vì, bất cứ điều gì Chúa gọi đến cho chúng ta Ngài đã cẩn thận đo đếm để làm vừa vặn với những nhu cầu và khả năng của mỗi người chúng ta.

Có một chuyện ngụ ngôn như sau: *Một đoàn người vác thập giá leo núi. Mỗi người có một thập giá vừa với kích thước của mình. Nhưng trên đường leo dốc, một người đã cắt bớt chiều dài của cây thập tự để cho nó nhẹ nhàng dễ vác hơn. Người này rất đắc ý với sáng kiến độc đáo của mình vì có thể đi nhanh hơn và đỡ vất vả hơn. Nhưng không lâu sau đó có một khe núi rộng không thể nhảy qua. Những người khác đã dùng cây thập tự của họ làm cầu bắc qua khe núi để sang bên kia. Chỉ duy nhất còn lại người đã cắt ngắn cây thập tự của mình vì cây thập tự của anh không còn đủ chiều dài để bắc qua khe núi đó nên anh ta đã bị bỏ lại dọc đường.*

Bài học của ngụ ngôn này là chúng ta hãy mang lấy những gì Chúa trao vì nó vừa vặn với chúng ta và đủ để chúng ta vượt qua những khó khăn phía trước. Nếu chúng ta cắt bớt những khó khăn của hiện tại đi, có thể trong tương lai chúng ta sẽ không còn đủ sức mạnh để vượt qua thử thách to lớn hơn. Hay không có phương tiện để bắc cầu vượt qua khe núi cheo leo giữa hai bờ của đời sống.

“Gánh của ta thì nhẹ nhàng”. Khi nói câu này Chúa Giêsu không có ý nói rằng gánh nặng dễ mang vác, nhưng Chúa muốn nói rằng gánh của Ngài đặt trên đôi vai chúng ta là gánh yêu thương, nên chúng ta cần mang nó với tình yêu, vì tình yêu sẽ làm cho gánh nặng nhất cũng trở nên nhẹ nhàng. Khi chúng ta nhớ đến tình yêu của Chúa, khi chúng ta biết rằng gánh ta đang mang là gánh tình Chúa và tình người, thì gánh đó sẽ trở nên một bài ca.

Một câu chuyện khác kể rằng, *có một người nhìn thấy một cậu bé đang cõng trên lưng một đứa bé khác, đứa bé này bị liệt hai chân. Ông ta hỏi nó: “Cõng như vậy có nặng không?”* Thằng bé trả lời: *“Đâu có gì nặng, vì con đang cõng em của mình mà”*. Gánh nặng được trao ban trong yêu thương và được mang vác trong yêu thương thì luôn luôn nhẹ nhàng.

Tôn giáo không nên làm cho đời sống trở thành một gánh nặng. Nếu Chúa Giêsu có đặt một gánh nặng nào trên đôi vai chúng ta, thì gánh đó chính là giới luật yêu thương, “các con hãy yêu thương nhau”. Nhưng nếu chúng ta có tình yêu, thì đòi hỏi này của Ngài không bao giờ là một gánh nặng. Ngài không cắt khỏi chúng ta những gánh nặng, nhưng ban cho chúng ta sức mạnh để mang chúng. Trong khi đức tin làm mọi sự đều trở nên có thể, thì tình yêu lại làm cho mọi sự trở nên êm ái nhẹ nhàng.